

Luarea deciziilor biblice

Îndrumar de studiu

LECTȚIA
NOUĂ

PERSPECTIVA EXISTENȚIALĂ:
INTEȚIA DE A FACE BINE

THIRD MILLENNIUM
MINISTRIES

Biblical Education. For the World. For Free.

Pentru materiale video, suporturi de curs și alte resurse, vizitați Third Millennium Ministries la adresa thirdmill.org.

CUPRINS

Schemă	2
Notițe	3
Întrebări recapitulative	25
Întrebări aplicative	29

Cum se folosește această lecție și acest îndrumar de studiu

- **Înainte de urmărirea lecției filmate**
 - **Pregătire** — Terminați toate lecturile recomandate.
 - **Programați-vă pauze** — Analizați schema și codurile de timp pentru a stabili unde să începeți și unde să terminați o anumită porțiune a lecției. Lecțiile IIMM au foarte multe informații, așa că s-ar putea să doriți să vă programați niște pauze. Acestea ar trebui programate la titlurile importante din schemă.
- **Când urmăriți lecția filmată**
 - **Notițe** — Folosiți secțiunea Notițe pentru a urmări lecția și a lua notițe suplimentare. Mare parte a ideilor principale sunt deja rezumate în notițe, dar asigurați-vă că adăugați la ele propriile notițe. Ar trebui să adăugați și informații detaliate care să vă ajute să vă amintiți, să descrieți și să susțineți ideile principale.
 - **Opriti/rulați din nou porțiuni din lecție** — S-ar putea să vă fie de folos să opriti sau să rulați din nou filmul în anumite puncte pentru a lua notițe suplimentare, a recapitula concepte dificile sau a discuta puncte de interes.
- **După urmărirea lecției filmate**
 - **Întrebări recapitulative** — Răspundeți la întrebările recapitulative în spațiul corespunzător. La întrebările recapitulative ar trebui să se răspundă individual, nu în grup.
 - **Întrebări aplicative** — Întrebările aplicative sunt indicate pentru teme scrise sau ca subiecte pentru discuții în grup. Pentru teme scrise, se recomandă ca răspunsurile să nu depășească o pagină

Schema lecției

- I. Introducere (00:27)
- II. Importanța motivației (3:23)
 - A. Conceptul (3:56)
 - 1. Complexitatea (5:50)
 - 2. Generale și specifice (6:47)
 - 3. Înțelese și neînțelese (7:33)
 - B. Necesitatea (8:22)
 - 1. Inima (9:27)
 - 2. Ipocrizia (13:30)
 - 3. Virtutea (17:37)
- III. Credința ca motivație (22:00)
 - A. Credința mântuitoare (22:52)
 - 1. Mijloacele mântuirii inițiale (23:55)
 - 2. Angajamentul continuu (26:35)
 - B. Pocăința (37:32)
 - C. Nădejdea (46:37)
- IV. Dragostea ca motivație (53:31)
 - A. Supunerea (56:49)
 - 1. Loialitatea (57:07)
 - 2. Direcția (1:04:07)
 - 3. Responsabilitatea (1:08:05)
 - B. Acțiunea (1:11:50)
 - 1. Harul ispășitor (1:12:02)
 - 2. Harul comun (1:16:47)
 - C. Afecțiunea (1:24:10)
 - 1. Recunoștința (1:26:40)
 - 2. Teama (1:31:24)

Notițe

I. Introducere

II. IMPORTANȚA MOTIVAȚIEI

A. Conceptul

De obicei, despre motivație vorbim din două perspective.

- scopul pentru care facem o acțiune
- cauza care duce la o acțiune

Motivația: dispoziția lăuntrică ce ne determină să facem o anumită acțiune.

1. Complexitatea

Ciclul: Luarea deciziilor biblice

Lecția 9 Perspectiva existențială: intenția de a face bine

© 2008 by Third Millennium Ministries (www.thirdmill.org)

2. Generale și specifice

3. Înțelese și neînțelese

B. Necesitatea

Creștinii cad de multe ori în capcana de a crede în mod eronat că Dumnezeu nu ne cere să avem motivații și dorințe corecte.

1. Inima

Inima: este cea mai profundă parte a ființei noastre, izvorul motivațiilor, și suma tuturor înclinațiilor lăuntrice.

2. Ipocrizia

Ipocrizia: moralitate falsă, de suprafață.

Învățătura biblică ce condamnă ipocrizia arată că faptele bune trebuie să pornească totdeauna din motivații corecte.

Uneori creștinii pot avea motivații care nu se potrivesc cu acțiunile lor.

3. Virtutea

Virtutea: caracterul moral vrednic de laudă.

-
-
-
-

Virtuți: diverse aspecte ale caracterului moral vrednic de laudă.

Când aceste virtuți sunt o înclinație interioară, care să ne conducă la acțiune, ele reprezintă motivații.

Dacă nu avem iubire și credință, și dacă acestea nu reprezintă virtuți care să motiveze comportamentul nostru, nimic din ceea ce facem nu poate fi socotit bun.

Dacă acțiunile noastre nu pornesc din iubirea din inimă, Dumnezeu nu le socotește bune.

Credința trebuie să reprezinte o motivație a acțiunilor noastre. Numai în acest caz Dumnezeu va fi mulțumit de comportamentul nostru.

III. Credința ca motivație

Credința reprezintă un subiect central atât în Vechiul cât și în Noul Testament.

A. Credința mântuitoare

Credința: Acceptarea adevărului Evangheliei și încrederea în Hristos ca Mântuitor al nostru din păcate.

1. Mijloacele mântuirii inițiale

Credința reprezintă o unealtă folosită de Dumnezeu pentru a aduce mântuirea în viața omului păcătos.

Credința mântuitoare ne motivează la pocăința de păcate și la încrederea în Hristos, pentru mântuirea noastră. Aceste fapte bune reprezintă primele dovezi ale mântuirii noastre.

2. Angajamentul continuu

Credința mântuitoare ca angajament continuu înseamnă o însușire permanentă a adevărului Evangheliei și o permanentă încredere în Hristos, ca Mântuitor al nostru.

Credința mântuitoare pornește din inimă; reprezintă o înclinație lăuntrică ce condiționează gândirea vorbirea și acțiunea, astfel încât să fim pe placul lui Dumnezeu.

Mântuirea lui Avraam prin credință reprezintă un model pentru fiecare credincios în Hristos.

Fiecare credincios trebuie să dezvolte o credință mântuitoare toată viața lui, sub forma unui angajament continuu, ca și Avraam.

Dacă credința noastră nu rămâne în noi până la capăt, ea n-a fost niciodată o credință mântuitoare.

Credință mântuitoare ne motivează să facem fapte bune. Dacă nu avem motivația de a face fapte bune, credința noastră nu este autentică, ci contrafăcută.

Evrei 11 Galeria eroilor credinței

- Abel

- Noe

- Avraam

- Moise

B. Pocăința

Pocăința este prezentată ca acel aspect izvorât din inimă al credinței noastre prin care respingem păcatul și ne întoarcem de la el.

Credința este întoarcere către Hristos, iar pocăința este întoarcerea de la păcat. Aceste două întoarceri se fac din aceeași mișcare.

- Neamurile

- Ioan Botezătorul

- Pavel

- David

Cădem în păcat în fiecare zi. Iar lucrul acesta înseamnă că avem atât obligația cât și oportunitatea de a ne pocăi zilnic.

C. Nădejdea

Speranța este descrisă ca o credință ce are în vedere aspectele viitoare ale mântuirii noastre prin Hristos.

- Vechiul Testament - poporul lui Dumnezeu a sperat în mântuirea viitoare a Domnului.
- Noul Testament - încrederea în aspectele viitoare ale mântuirii reprezintă marea nădejde a creștinismul.
 - Isus se va și întoarce pentru a înnoi lumea și a ne înmâna moștenirea noastră în ea.
 - Mântuirea noastră viitoare este întemeiată pe promisiunile făcute lui Avraam.

Nădejdea motivează faptele noastre bune prin faptul că ne oferă un argument pentru a ne împotrivi păcatului.

Când speranța noastră este puternică, suntem motivați să:

- trecem prin cele mai grele provocări
- depășim orice obstacol
- deoarece avem privirea ațintită la Dumnezeu, care promite că ne va apăra.

IV. Dragostea ca motivație

Domnul Isus a sumarizat învățăturile Vechiului Testament astfel:

- Cea mai mare poruncă din lege spune că trebuie să-L iubim pe Dumnezeu.
- A doua mare poruncă ne cere să iubim pe aproapele nostru.
- Ele exprimă, în general, principiile pe care celelalte legi le explică și le aplică.

Dacă dragostea nu se află printre lucrurile care ne motivează, faptele noastre nu pot fi niciodată socotite bune.

Dragostea se compune din supunere, acțiune și afecțiune.

A. Supunerea

1. Loialitatea

Loialitatea reprezintă piatra de temelie a conceptului de dragoste.

Responsabilitatea fundamentală a poporului o reprezintă loialitatea față de rege.

Iubirea suzeranului, în termenii legământului cu supușii era exprimată în general, prin:

- protecție
- dreptate

- satisfacerea nevoilor

Dragostea vasalului față de împărat:

- ascultare
- acordare de sprijin
- onoare

Legămintele împăraților Orientului Apropiat antic foloseau multe metafore pentru a descrie relația dintre suzeran și vasalii lui:

- tatăl și copii
- soți și soție

Abordarea acestor relații politice în termeni de familie, ajuta poporul să vadă că supunerea și loialitatea trebuiau să pornească din inimă.

Paternitatea lui Dumnezeu este doar o metaforă. Dincolo de această metaforă, este realitatea că Dumnezeu este Împăratul nostru.

Isus este Domnul și Regele nostru, iar noi suntem datori să-I arătăm dragostea prin:

- ascultare loială
- loialitate față de biserică

2. Direcția

Dumnezeu și împărăția Lui trebuie să fie:

- prioritatea noastră cea mai înaltă
- punctul central al dorințelor noastre
- și principiul guvernant al perspectivei noastre despre lume și viață

Trebuie să avem dorința de a lucra pentru Dumnezeu și pentru binele poporului Lui în tot ceea ce gândim, spunem și facem.

Isus Și-a orientat întreaga existență în jurul lui Dumnezeu și a oamenilor pe care a venit să-i mântuiască.

Când viața noastră este centrată în Dumnezeu și în poporul Lui:

- urmărim obiectivele Împărăției Lui
- suntem motivați să trăim într-un mod care să Îi fie pe plac

3. Responsabilitatea

Supunere noastră în dragoste față de Dumnezeu trebuie să ne motiveze să descoperim toate lucrurile în care suntem responsabili față de El.

Cele zece porunci - Biblia aplică cu regularitate aceste porunci, la toate domeniile vieții noastre.

Când înțelegem că fiecare aspect al vieții noastre Îi este supus, avem posibilitatea de a lua decizii pe placul Lui.

B. Acțiunea

1. Harul ispășitor

Toate acțiunile Lui reprezintă expresia perfectă a acestui caracter.

Scriptura ne îndeamnă să ne modelăm atât caracterul, cât și acțiunile, după cele ale lui Dumnezeu.

Scriptura învață că trebuie să ne iubim unul pe altul, după modelul iubirii pe care ne-a arătat-o Dumnezeu.

Scriptura ne spune să demonstrăm aceeași dragoste pentru alții pe care Dumnezeu a arătat-o pentru noi atunci când ne-a salvat.

2. Harul comun

Harul comun: bunătatea lui Dumnezeu manifestată față de cei care nu vor fi niciodată mântuiți.

Pentru că-L iubim pe Dumnezeu, și noi trebuie să-i iubim pe oamenii pe care El îi iubește.

Ne este ușor să nu avem felul de dragoste pe care îl are Dumnezeu pentru dușmanii noștri.

- Le ignorăm nevoile.
- Ne răzbunăm împotriva lor.
- Ne bucurăm atunci când suferă anumite nedreptăți.
- Acestea nu sunt atitudinile care Îl caracterizează pe Dumnezeu

Trebuie să fim sinceri preocupați de binele dușmanilor noștri:

- să fim buni cu ei
- să ne rugăm pentru ei
- să-i protejăm
- să le oferim cele necesare atunci când sunt în nevoi

Dragoste nu exclude dorința de dreptate.

Dragostea lui Dumnezeu este complexă. Include atât dorința după dreptate cât și urârea răului.

C. Afecțiunea

Teologii creștini vorbesc uneori despre dragoste ca și când ar consta în întregime din acțiuni și gânduri. Biblia ne oferă o perspectivă cu totul diferită asupra acestei chestiuni.

Faptele bune sunt bune din punct de vedere moral atunci când sunt motivate de o afecțiune sinceră. Dar atunci când nu sunt motivate în felul acesta, sunt lipsite de valoare.

1. Recunoștința

În Scriptură, recunoștința:

- ar trebui să fie modul normal în care trebuie să răspundem la harul și bunăvoința lui Dumnezeu
- ar trebuie să ne motiveze să-L ascultăm pe Dumnezeu

Bunăvoința lui Dumnezeu merită iubirea și ascultarea noastră.

faptele bune pe care le facem nu reprezintă o formă de răsplată a lui Dumnezeu. Ele constituie răspunsul plin de dragoste și apreciere față de ceea ce a făcut Dumnezeu.

2. Teama

„Teama” în viața credinciosului:

- nu are nimic de-a face cu teroarea și groaza
- ci este compusă din reverență și evlavie

Teama este o supunerea din toată inima, sinceră și activă față de Dumnezeu și de poruncile Lui.

Teama de Dumnezeu: Evlavie, reverență și onoare adusă lui Dumnezeu, care duc la adorare, dragoste și închinare înaintea Lui.

Teama plină de reverență față de Dumnezeu reprezintă sentimentul unei trăiri constante în prezența Lui. Reprezintă înțelegerea a cine și ce este Dumnezeu și a ceea ce așteaptă El de la noi.

Teama plină de reverență este un aspect al dragostei, deoarece reprezintă un răspuns pozitiv și apreciativ la adresa măreției și bunătății lui Dumnezeu.

Teama plină de reverență ne motivează la fapte bune prin dorința pe care o aduce în viața noastră de a-L onora și glorifica pe Cel pe care-L iubim.

V. CONCLUZIE

Întrebări recapitulative

1. Explicați conceptul de bază și câteva din complexitatea motivațiilor.

2. De ce este necesară o motivație corectă?

3. Cum servește credința mântuitoare ca motivație?

4. Tratați subiectul pocăinței ca primă expresie a credinței.

7. Cum ne poate sluji de model pentru comportamentul nostru, harul ispășitor și harul comun al lui Dumnezeu?

8. Cum se relaționează sentimentele de recunoștință și teamă la conceptul biblic despre dragoste?

Întrebări aplicative

1. De ce sunt motivațiile atât de importante în etică? Vă deranjează că nu vi se cere decât o conformare exterioară la standardele Lui?
2. În afara celor discutate în această lecție, care sunt alte înclinații lăuntrice pe care Biblia le consideră ca fiind motive legitime pentru realizarea faptelor bune?
3. Reflectând asupra inimii dumneavoastră, care este lucrul care vă motivează la acțiune? Ascultarea ta exterioară provine dintr-o inimă cu adevărat predată lui Dumnezeu și Cuvântului lui?
4. Cum ne putem proteja de la a acționa într-un mod ipocrit? Ce măsuri ar trebui luate pentru a ne asigura că atât acțiunile noastre, cât și motivațiile noastre coincid cu Cuvântul Dumnezeului nostru?
5. Vă amintiți când ați venit prima dată în contact cu credința mântuitoare? Dacă da, cum a schimbat această experiență motivațiile și comportamentul dumneavoastră? Cum s-au schimbat motivațiile și comportamentul dumneavoastră de-a lungul vieții de credință?
6. Este viața dumneavoastră caracterizată prin pocăință? Cum și în ce domenii din viața dumneavoastră vă aflați încă în răzvrătire?
7. Ce măsuri practice pot lua credincioșii pentru o pocăință continuă? Cum putem învinge cu succes ispita?
8. V-ați simțit vreodată abandonat de Dumnezeu sau nesigur de autenticitatea credinței dumneavoastră? Ați avut momente în care ați fost încredințat de autenticitatea credinței dumneavoastră? Ce diferență stabilesc aceste atitudini de-a lungul vieții de credință pe măsură ce ne străduim să luăm decizii biblice?
9. Care ar fi modalitățile prin care dumneavoastră sau biserica dumneavoastră ar putea să reflecte harul comun față de cei ce nu sunt credincioși, și poate chiar dușmani?

10. Există diferențe între înțelegerea pe care ați avută în trecut față de dragoste și cea prezentată în această lecție? Care sunt acestea? Care va fi impactul pe care îl vor avea acestea asupra felului în care veți lua deciziile în viitor?
11. Care este lucrul cel mai însemnat pe care l-ați înțeles din acest studiu?